

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้ทำสัญญา: เมื่อท่านมาเราจะอุทิศตนเองต่อท่าน เวลานี้พอได้มาเพื่อเตือนลูกถึงคำสัญญาของลูก
- คำถาม:** เนื่องด้วยคุณสมบัติหลักใจของเหล่าเทพที่เพียงพวกเขาเท่านั้นลูกเรียกว่ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา?
- คำตอบ:** เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีคุณสมบัติพิเศษของการไม่จดจำใคร พวกเขาไม่จดจำพ่อและไม่ได้จดจำภาพลักษณ์ของผู้อื่น เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวถึงพวกเขาว่ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข เหตุนี้เองจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะจดจำใคร ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวในเวลานี้ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่ลูกนั้นไม่จำเป็นต้องจดจำใครในภายหลัง

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สดแสนหวาน ลูกไม่สามารถเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณทางจิตวิญญาณ จิตวิญญาณ (spirit) หรือดวงวิญญาณ (soul) คือสิ่งเดียวกัน พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ก่อนหน้านั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้ให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ พ่อตัวท่านเองพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในวงจร ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น พ่อไม่เคยมาในเวลาอื่นใดนอกเหนือจากยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นเมื่อความเลื่อมใสศรัทธาต้องมาถึงตอนสิ้นสุด พ่อหนึ่งทีและให้ความรู้แก่ลูกๆ: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ยากมากสำหรับลูกๆบางคน สิ่งนี้ง่ายตายมากแต่ก็ไม่หนึ่งในสติปัญญาของพวกเขามาก เหตุนี้เองบาบาจึงอธิบายแก่พวกเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่า แม้กระทั่งเมื่อมีการอธิบายแก่พวกเขาพวกเขาก็ยังคงไม่เข้าใจอะไรเลย ในโรงเรียนนักเรียนบางคนสอบตกทั้งๆที่ครูได้สอนมาเป็นเวลาถึง 12 เดือน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้สอนลูกๆทุกวันกระนั้นเพียงลูกบางคนเท่านั้นที่สามารถซึมซับได้ ในขณะที่ผู้อื่นลืมน สิ่งหลักที่อธิบายแก่ลูกคือ: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อตัวท่านเองพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถพูดเช่นนั้นได้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้นหลังจากหนึ่งวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับความรู้ ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้ เพียงสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติบารห์มาเท่านั้นเข้าใจความรู้นี้ ลูกรู้ว่าพ่อได้สอนความรู้แก่ลูกในวงจรที่แล้วในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นมีบทบาทเหล่านี้ นั่นนอนที่ลูกต้องไปผ่านวรรณะเหล่านี้ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ไปผ่านวรรณะเหล่านี้ เพียงผู้คนของบารห์มาเท่านั้นที่ไปผ่านวรรณะเหล่านี้ เพียงบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นผู้อาศัยของบารห์มา เหตุนี้เองพ่อจึงต้องเข้ามาในบารห์มา ลูกๆบราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติบารห์มา หลังจากบราห์มิน ลูกก็กลายเป็นเทพและแล้วก็ยังเป็นนักรบ ไม่มีใครลูกทำให้เป็นนักรบ ลูกถูกทำให้เป็นบราห์มินและแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ เมื่อองค์ของเหล่าเทพเดียวกันนั้นได้ลดลงไป พวกเขาถูกเรียกว่านักรบ พวกเขากลายเป็นนักรบโดยอัตโนมัติ พ่อมาและทำให้ลูกเป็นบราห์มิน แล้วลูกก็กลายเป็นเทพจากบราห์มิน และเหล่าเทพเดียวกันนั้นก็กลายเป็นนักรบ เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อผู้เดียวก่อตั้งทั้งสามศาสนา ไม่ใช่ที่ท่านมาอีกครั้งในยุคทองและยุคเงิน เพราะผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าท่านมาในยุคทองและยุคเงินด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้มาในทุกยุค พ่อมาเพียงครั้งเดียวในวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นพ่อที่ทำให้ลูกเป็นบราห์มินด้วยพระชาติบารห์มา พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด อัจชะ แล้วบราห์มามาจากไหน? บราห์มาใช้ 84 ชาติเกิด พ่อไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด บราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นวิษณุ รูปคู่ของพวกเขาคือลักษมีและนารายณ์ เขาใช้ 84 ชาติเกิด แล้วในตอนสิ้นสุดของหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในเขาและทำให้เขาเป็นบราห์มา พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา ชื่อของผู้นี้เขาไม่ได้เลือกเอง ในวันที่หกหลังจากเด็กถือกำเนิด พวกเขามีพิธีตั้งชื่อตามดวงชะตาของเด็ก พวกเขาฉลองวันเกิด ชื่อของผู้นี้ตามดวงชะตาของเขาชื่อเลคราช นั่นคือชื่อของเขาตอนเกิด เมื่อพ่อได้เข้ามาในเขาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ชื่อของเขาก็ถูกเปลี่ยน ท่านเปลี่ยนชื่อของผู้นี้เมื่อเขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ชื่อของชัชยาสีถูกเปลี่ยนเมื่อพวกเขาทิ้งบ้านของพวกเขาและจากไป ผู้นี้อาศัยอยู่ที่บ้าน พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา เพราะบราห์มินเป็นที่ต้องการ พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อและทำให้ลูกเป็นบราห์มินที่บริสุทธิ์ ลูกถูกทำให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าลูกบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิด ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้เพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร ลูกรู้ว่าไม่มีแม่เพียงคนเดียวในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสามารถมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้คนก็ลงเบี่ยงหน้ากูรูเหล่านั้น ฯลฯ เพราะพวกเขาละทิ้งบ้านของพวกเขาและกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถกล่าวได้ว่า พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบ

ไหว้บูชาไม่จดจำผู้ใด ชันยาสซึ่งจดจำธาตุบราห์มาและสวามนัตภวานา ผู้คนในยุคทองไม่จดจำใคร พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องจดจำผู้เดียว นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นแผ่ทั่ว ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณอย่างถูกต้อง ในยุคทองและยุคเงินเช่นกัน ผู้ที่มีร่างกายเล่นบทบาทของพวกเขาด้วยชื่อของพวกเขา นักแสดงไม่สามารถอยู่โดยที่ไม่มีชื่อ ไม่ว่าลูกอยู่ที่ใด อย่างแน่นอนลูกได้รับชื่อที่ให้แก่ร่างกาย ลูกจะสามารถเล่นบทบาทของลูกได้อย่างไรโดยที่ไม่มีชื่อ? พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่า: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลง: เมื่อท่านมา ฉันจะทำให้ท่านเป็นของฉันและไม่มีใครอื่น ฉันจะเป็นของท่านเท่านั้น ดวงวิญญาณพูดเช่นนี้ เราจะไม่กราบไหว้บูชาผู้มีร่างกายใดๆ ที่ได้รับชื่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อท่านมาเราจะอุทิศตนเองต่อท่าน ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าเมื่อไหร่ที่พ่อจะมา ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาผู้มีร่างที่มีชื่อมากมาย พ่อมาหลังจากครั้งที่สองของแต่ละวงจร เมื่อความเลื่อมใสศรัทธามาถึงตอนสิ้นสุด พ่อพูดว่า: ลูกเคยพูดมาชาติที่แล้วชาติเล่าว่า: ลูกจะไม่จดจำใครนอกจากท่าน ลูกไม่รู้แม้กระทั่งจดจำร่างกายของตัวเอง อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้แม้กระทั่งรู้จักพ่อ ดังนั้นลูกจะจดจำพ่อได้อย่างไร? เวลานี้พ่อนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และสาโทประธาน ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ลูกไม่จดจำใคร ไม่ทั้งจดจำพ่อและไม่จดจำภาพลักษณ์ใดๆ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเพียงไร ลูกก็จะยิ่งเข้าใกล้สภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกเท่านั้น ในยุคทองมีความสุขมากมายในการมีชีวิตอยู่ในโลกใหม่และในบ้านใหม่ แล้วเมื่อมันได้กาลงไป 25% ก็เป็นราวกับว่าลูกลืมสวรรค์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกเคยร้องเพลงว่า “เราจะเป็นของท่านเท่านั้น เราจะรับฟังเพียงท่านเท่านั้น” ดวงวิญญาณอ้างถึงพ่อว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กและละเอียดอ่อน สายตาที่สูงส่งเป็นที่ต้องการเพื่อจะมองเห็นดวงวิญญาณ ลูกไม่สามารถที่จะจดจำที่ดวงวิญญาณได้ ต้องใช้ความเพียรพยายามที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จุดที่เล็กเช่นนั้น และจดจำพ่อ ผู้คนไม่พยายามที่จะได้นิมิตของดวงวิญญาณ พวกเขาพยายามที่จะได้นิมิตของดวงวิญญาณสูงสุดเพราะพวกเขาเคยได้ยินว่าท่านสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง เมื่อใครบางคนได้นิมิต เขาพูดว่า มันสว่างไสวมากเพราะนั่นคือสิ่งที่เขาเคยได้ยินมา ใครบางคนที่คุณกราบไหว้บูชาอย่างจริงจังก็เป็นคนที่พวกเขาจะได้ นิมิต มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่สามารถมีศรัทธาได้ พ่อพูดว่า: หากพวกเขาไม่เคยเห็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะสามารถเห็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? พวกเขาจะเห็นกระทั่งดวงวิญญาณได้อย่างไร? มนุษย์นั้นมีภาพลักษณ์ของร่างกาย พวกเขามีชื่อ แต่ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด จุดที่แสนเล็ก จะสามารถเห็นสิ่งนั้นได้อย่างไร? แม้พวกเขาจะพยายามอย่างมาก ก็เป็นไปได้ที่จะเห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาของลูก ลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่ละเอียดอ่อนของความรู้นี้ เวลาที่ลูกเข้าไवालูกๆ ดวงวิญญาณนั้นเล็กเพียงไร ฉะนั้น ดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดขึ้นที่กไว้นั้นซึ่งจำเป็นต้องเล่นซ้ำ ลูกได้รับศรัทธาของพ่อเพื่อที่จะทำให้ลูกสูงส่ง ดังนั้นลูกต้องทำตามนั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องสูงศักดิ์ พฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์อย่างมาก เพราะลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เหล่าเทพมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาไม่เคยกราบไหว้บูชาใคร พวกเขาไม่ยกย่องทั้งสอง พวกเขาไม่เคยกราบไหว้บูชาผู้ใด ดังนั้นพวกเขาจึงมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีความจำเป็นที่จะกราบไหว้บูชาใครในยุคทอง แต่แน่นอนที่พวกเขาให้ความนับถือต่อกันและกัน การก้มลงให้แก่ใครบางคนหมายถึงการให้ความนับถือ ไม่ใช่ว่าลูกต้องก้มใครไว้ในหัวใจของลูก ความนับถือเป็นสิ่งที่ต้องให้ ยกตัวอย่างทุกคนให้ความนับถือต่อประธานาธิบดี เพราะพวกเขารู้ว่าเขามีตำแหน่งที่สูง ลูกไม่ต้องก้มลงให้แก่ใคร ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: หนทางของความรู้เป็นสิ่งที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง ที่นี้ลูกเพียงแต่ต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้ลืมสิ่งนี้ไปแล้ว ลูกจดจำชื่อของร่างกาย ทุกสิ่งต้องมีการทำด้วยชื่อ ลูกจะเรียกใครที่ไม่มีชื่อได้อย่างไร? แม้ว่าลูกคือผู้มีร่างกายที่กำลังเล่นบทบาทของลูก ลูกต้องเก็บชีพบาบาไว้ในสติปัญญาของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาของศรัทธาเชื่อว่าพวกเขาต้องจดจำเพียงศรัทธาเท่านั้น พวกเขาพูดว่า ที่ใดก็ตามที่พวกเขามองไปพวกเขาเห็นแต่เพียงกฤษณะเท่านั้น พวกเขาเชื่อว่า: ฉันคือกฤษณะและคุณก็คือกฤษณะด้วยเช่นกัน โอ แต่ชื่อของลูกแตกต่างจากชื่อของเขา ดังนั้นทุกคนจะเป็นกฤษณะได้อย่างไร? ไม่ใช่ชื่อของทุกคนจะเป็นกฤษณะ พวกเขาเฝ้าแต่พูดสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของพวกเขา เวลาที่พ่อพูดว่า: ลีลาภาพลักษณ์ทั้งหมดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและจดจำพ่อผู้เดียว ลูกไม่เรียกภาพลักษณ์เหล่านั้นว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนุมานและคนอื่นไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีภาพลักษณ์มากมาย แต่ไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีเทวดาที่มีร่างกายเหล่านั้นสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ผู้คนใช้สติปัญญาของพวกเขาเองสร้างภาพลักษณ์ของเทวที่มีหกถึงแปดมือ พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใคร พวกเขาเธอคือลูกๆ ที่เป็นผู้ช่วยของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้อย่างนี้ รูปร่างนอกของลูกนั้นธรรมดา ร่างกายเหล่านั้นจะถูกทำลาย ไม่ใช่ว่าภาพลักษณ์ของลูกๆ จะคงเหลืออยู่ ทั้งหมดเหล่านั้นจะจบสิ้น ในความเป็นจริงลูกคือเทวี ชื่อที่เอ่ยถึงได้แก่: เทวีสีดา เทวินันเทวินี พวกเขาไม่เคยพูด “เทพราม” พวกเขาพูด “เทวีหรือศรีมาตินัน” อย่างไรก็ตามนั้นก็ผิดด้วย เวลาที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกพูดว่า: มาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เกิด! ลูกไม่พูดว่า: ทำให้

เรากลายเป็นลักษมีและนารายณ์เกิด! เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์และชำระลูกให้บริสุทธิ์ เพียงท่านเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ผู้คนเหล่านั้นเรียกผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาได้แสดงบางคนอื่นว่าเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาไม่พูดว่า: บาบ่า โปรดบอกเราถึงเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและทำให้เราเป็นอมตะเกิด หรือ: ทำให้เรากลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาเกิด พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์เกิด เพียงبابาเท่านั้นที่บอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแก่ลูกและชำระลูกให้บริสุทธิ์ แล้วลูกก็ถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริงแก่ผู้อื่น ไม่มีใครอื่นสามารถรู้สิ่งนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ แม้ว่าลูกมีเพื่อนฝูง ญาติมิตร และพี่น้องาลา ที่บ้าน พวกเขาก็กังวลไม่เข้าใจสิ่งนี้อะจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะทำให้อัตนองสูงส่ง จงทำตามศรัทธาที่ลูกได้รับจากพ่อ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อาหาร เครื่องดื่ม และพฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์มาก
2. อย่าได้จดจำกันและกัน แต่แน่นอนให้ความนับถือ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วย

พร: ขอให้ลูกมีความสุขเสมอ และทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์รสชาติของความสุขในบรรยากาศที่ไร้รสชาติ (แห่งแสง)
ลูกๆ ผู้ที่ได้รับพรของการมีความสุขเสมอจะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอแม้กระทั่งในบรรยากาศที่สร้างคลื่นของความทุกข์ ในบรรยากาศที่แห่งแสงและไร้รสชาติ และในบรรยากาศที่ทำให้ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ถึงการขาดการได้รับคุณประโยชน์ของพวกเขา ด้วยสายตาแห่งความสุขของลูก ลูกสามารถเปลี่ยนบรรยากาศของความทุกข์และความเศร้าโศกเช่นเดียวกับที่พระอาทิตย์เปลี่ยนความมืด การนำแสงสว่างมาสู่ความมืด การนำความสงบสู่ที่ที่ไม่มี ความสงบ และการนำรสชาติของความสุขสู่บรรยากาศที่แห่งแสงและไร้รสชาตินั้น รู้ได้ว่าเป็นการมีความสุขเสมอ ในปัจจุบันประเภทนี้ของงานรับใช้นั้นเป็นสิ่งจำเป็น

คติพจน์: ผู้ที่ปราศจากร่างนั้นไม่ถูกดึงดูดไม่ว่าจากแรงดึงดูดประเภทใดของร่างกาย

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้ให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมและอยู่เหนือปวงกรรม

การอยู่เหนือปวงกรรมมิได้หมายความว่าลูกไปอยู่เหนือการกระทำ อย่าได้ละวางจากการกระทำ แต่จงละวางจากการติดกับจากปวงพันธะใดๆ ของกรรม สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นการอยู่เหนือปวงกรรม สภาพของคาร์มาโยคะทำให้ลูกสามารถมีประสบการณ์ของสภาพอยู่เหนือปวงกรรมได้ คาร์มาโยคินั้นเต็มไปด้วยความรักและละวางอย่างยิ่ง ด้วยสภาพนี้ ไม่ทำงานจะใหญ่โตเพียงไร หรือต้องใช้ความเพียรพยายามมากเพียงใด ก็ารู้สึกราวกับว่าลูกไม่ได้ทำงานใดเลย แต่ลูกเพียงแค่กำลังกำลังเล่นเกมอยู่